

בעניין:

ניר שדה, ת"ז 058879834
מרחוב נחל עיון 22/3, מודיעין
ע"י ב"כ עוה"ד אסף שילה
מרח' בקעת הירח 4א, כפר סבא 44631
טל: 054-7372987; פקס: 153-77-4002228
דוא"ל: assaf@assaf-shiloh.co.il

המבקש
התובע

- נ ג ד -

מוזיאון ארץ ישראל - תל - אביב, חל"צ 520035908
מרח' חיים לבנון 2, תל אביב

המשיבה
הנתבעת

סכום התביעה האישי: 120 ₪

סכום התביעה הייצוגית: 4,536,000 ₪.

בקשה לאישור תובענה כייצוגית

בית המשפט הנכבד מתבקש בזאת לאשר למבקש להגיש את התובענה המנהלית בתיק כתובענה ייצוגית.

עותק התובענה מצ"ב כנספת א'.

[א]

נימוקי הבקשה

פתח דבר - תמצית הבקשה והגדרת הקבוצה

1. עניינה של התביעה ושל בקשה זו לאשרה כייצוגית הינו הפרה של חוק חניה לנכים, תשנ"ד - 1993 (להלן: "חוק חניה לנכים" או "חוק החניה") כלפי נכים בעלי "תג משולש".

זו הפרה מקוממת במיוחד, מאחר שאינה נובעת מחוסר מודעת. נהפוך הוא: המשיבה מודעת לזכויות הנכים, אך החליטה לערוך דירוג ביניהם: הנכים בעלי "תג עגלה" פטורים מהתשלום עבור חניה, ואילו הנכים בעלי "תג משולש" אינם פטורים. אבחנה כזו לא רק שאינה קיימת בחוק החניה, גם אין לה הצדקה לגופה.

יתר על כן: המשיבה, שהינה גוף בבעלותה המלאה של עיריית תל אביב, ממשיכה ביישום מדיניות חסרת בסיס זו לאחר שמספר תביעות ייצוגיות הסתיימו בפסקי דין המאשר הסכמי פשרה, לגבי חניונים בתל אביב, בהם יושמה אותה מדיניות. במסגרת אותם פסקי דין ניתנה התחייבות הנתבעות לשנות את המדיניות הפסולה.

לא זו אף זו: במסגרת הסכם פשרה שהושג בעתירה מנהלית שהוגשה נגד עיריית תל אביב התחייבה היא להפסיק את האכיפה המפלה בין סוגי התגים השונים.

פשוט קשה להבין כיצד מהין גוף ציבורי להמשיך ולזלזל בחוק הכתוב ובהתחייבויותיו-שלו בצורה כה בוטה!

2. הליך זה נועד לפצות את חברי הקבוצה בגין הכספים שנגבו מהם שלא כדין ואת שינוי נוהגה הפסול של המשיבה.

3. הגדרת הקבוצה המבוקשת הינה:

כל מי שהינו "אדם עם מוגבלות" כהגדרתו בחוק חנייה לנכים, ואשר נגבו ממנו דמי חניה על ידי המשיבה ב- 7 השנים שקדמו ליום הגשת בקשה זו.

העובדות הרלוונטיות

4. המבקש הינו נכה צה"ל מאז שנת 1985. שיעור נכותו מגיע ל- 41%.
- [ב] עותק של תג החניה של המבקש ("תו משולש") מצ"ב כנספת ב'.
5. ביום 29.9.12 חנה המבקש בחניון שמפעילה המשיבה בסמוך למוזיאון ארץ ישראל, הנמצא בכתובתה של המשיבה המצויינת בכתרת.
6. בגין החניה נגבה מהמבקש תשלום בסך 20 ₪.
- [ג] עותק החשבונית שהוצאה למבקש מצ"ב כנספת ג'.
7. בחניון המדובר מצוי שלט, עליו מצויין המחיר עבור כניסה חד פעמית, וכן מצויין כך:
"חניה חינוס לנכים בעלי תו עגלה בלבד."
עותק תמונה של השלט מצ"ב כנספת ד'.
- [ד]
8. כאשר פנה המבקש לקופאי בכניסה והפנה את תשומת ליבו לתג הנכה שלו בבקשה לפטור אותו מהתשלום, סרב האחרון בתוקף, וציין כי החניה חינוס רק לבעלי "תו עגלה", וכי "עשרות נכים כל יום באים עם תו רגיל ומשלמים כמו כולם". בנוסף הפנה אותו הקופאי לשלט האמור.
9. יצוין, כי אין גישה נגישה אחרת למוזיאון, אלא דרך החניון.
המוזיאון מצוי, כאמור, ברח' חיים לבנון. זהו רחוב מרכזי וסואן, בשיפוע משמעותי, אשר החניה בו בקרבת מקום למוזיאון אינה מותרת ואף מסוכנת בצד הכביש בו הוא מצוי.
בצידו האחר של הכביש ישנן מספר חניות בצמוד לשפת מדרכה המסומנת בכחול לבן, מהן שתי חניות המסומנות כחניות נכים. אלא, שחניות אלה אינן יכולות להוות אלטרנטיבה נאותה לחניון: הן משום היותו של הרחוב בשיפוע, כאמור, דבר אשר מקשה על התנועה של נכים, והן משום עומס החניה הרב מאוד באזור, מה שאף מגביל את אותן חניות לתושבי האזור בשעות אחה"צ, הערב והלילה.
10. מעבר לנזק הכספי של המבקש, סבל הוא מכעס רב אודות הזלזול המופגן בזכויותיו, הבוטות והחוצפה שהפגין הקופאי וחוסר הרגישות המשועל כלפיו.
המבקש מעריך את נזקו הבלתי ממוני ב- 100 ₪.
סך נזקי המבקש: 120 ₪.

הטענות המשפטיות

הוראות החקיקה הרלוונטית

11. סעיף 4ב לחוק החניה קובע:

"מקום ציבורי שהגישה הנגישה היחידה אליו לאדם עם מוגבלות היא דרך חניה במקום הציבורי הכרוכה בתשלום, תחול על המפעיל או המחזיק של המקום הציבורי חובה לשלם בעד חניה במקום האמור, בשל האדם עם המוגבלות, ככל שנדרש לאדם כאמור מקום חניה; לענין סעיף זה –

"אדם עם מוגבלות" – כהגדרתו בחוק שוויון זכויות לאנשים עם מוגבלות;

"חוק שוויון זכויות לאנשים עם מוגבלות" – חוק שוויון זכויות לאנשים עם מוגבלות, התשנ"ח-1998;

"מקום ציבורי" – כהגדרתו בסימון ג' לפרק ה'1 בחוק שוויון זכויות לאנשים עם מוגבלות;"

12. הגדרת "אדם עם מוגבלות" בחוק שוויון זכויות לאנשים עם מוגבלות, תשנ"ח - 1998 (להלן: "חוק השוויון") הינו (סעיף 5) הינה:

"אדם עם מוגבלות" – אדם עם לקות פיזית, נפשית או שכלית לרבות קוגניטיבית, קבועה או זמנית, אשר בשלה מוגבל תפקודו באופן מהותי בתחום אחד או יותר מתחומי החיים העיקריים

כלומר: לא זו בלבד שהחובה של מחזיק של מקום ציבורי לשלם עבור האדם המוגבל אינה מוגבלת לבעל נכות פיזית בלבד, היא גם אינה מוגבלת למחזיקי תג נכה ובוודאי ובוואי שאינה מוגבלת לבעל תג נכה מסוג "תג עגלה".

13. הגדרת "מקום ציבורי" בחוק השוויון (סעיף 19ז) הינה:

(1) מקום או חלק ממקום, המפורט בתוספת הראשונה, העומד לשימוש של כלל הציבור או חלק בלתי מסוים ממנו;

(2) מקום שבו ניתן שירות ציבורי כהגדרתו בסעיף 19י;"

א. פרט 13 בתוספת הראשונה הינו:

"גלריה, מוזיאון, ספרייה או כל מקום לתרבות ואמנות;" [כל ההדגשות במסמך זה אינן במקור, אלא אם יצרין אחרת]

כלומר: מוזיאון הינו מקום ציבורי על פי החלופה הראשונה של ההגדרה - ס"ק (1), אשר מפנה לתוספת הראשונה של חוק הזכויות.

ב. מוזיאון ארץ ישראל הינו מקום ציבורי גם על פי החלופה השנייה של ההגדרה - ס"ק (2), אשר מפנה ל"שירות ציבורי" לפי סעיף 19י. זה נוסח ההגדרה:

"שירות ציבורי" – אחד מאלה:

(1) שירות הניתן לציבור או לחלק בלתי מסוים ממנו בידי גוף ציבורי או במקום ציבורי כהגדרתו בסימון ג';

(2) שירות מהשירותים המפורטים בתוספת השנייה המיועד לכלל הציבור או לחלק בלתי מסוים ממנו."

(1) "גוף ציבורי" מוגדר בסעיף 5 לחוק השוויון כך:

"גוף ציבורי" – אחד מאלה:

...

(6) תאגיד שלפחות מחצית מכוח ההצבעה בו או הזכות למנות לפחות מחצית ממספר הדירקטורים שלו הם בידי משרד ממשלתי כאמור בפסקה (1), רשות מקומית כאמור בפסקה (5) או בידי שניהם

המשיבה הינה גוף שכל זכויות ההצבעה בו הם של עיריית תל אביב¹, ולכן מדובר בשירות ציבורי על פי החלופה הראשונה (שירות הניתן בידי גוף ציבורי) של החלופה השניה של "מקום ציבורי" (מקום שבו ניתן שירות ציבורי).

(2) גם על פי החלופה השניה של הגדרת "שירות ציבורי" - שירות מהשירותים המופיעים בתוספת השניה - מדובר במקום ציבורי. פרט 8 לתוספת השניה של חוק השוויון קובע כי שירותי תרבות מהווים שירות ציבורי.

14. הנה כי כן, מתקיימים כל התנאים של סעיף 4ב לחוק החניה: מדובר במקום ציבורי, אשר הגישה הנגישה היחידה אליו לאדם עם מוגבלות היא דרך חניה במקום הציבורי הכרוכה בתשלום. לכן ישנה חובה על המשיבה לשלם עבור החניה בגין חברי הקבוצה. מכיון שהמשיבה עצמה היא המפעילה של החניון, היה עליה לפטור את חברי הקבוצה - כולם, ולא רק בעלי "תג עגלה" - מהתשלום.

המשמעות המשפטית של הפרת חוק השוויון: הפרת חובה חקוקה

15. הפרת חוק החניה מהווה עוולה של הפרת חובה חקוקה הקבועה בסעיף 63 לפקודת הנויקין [נוסח חדש].

נוסח העוולה הוא זה:

"(א) מפר חובה חקוקה הוא מי שאינו מקיים חובה המוטלת עליו על פי כל חיקוק - למעט פקודה זו - והחיקוק, לפי פירושו הנכון, נועד לטובתו או להגנתו של אדם אחר, וההפרה גרמה לאותו אדם נזק מסוג או מטבעו של הנזק שאליה נתכוון החיקוק; אולם אין האדם האחר זכאי בשל ההפרה לתרופה המפורשת בפקודה זו, אם החיקוק, לפי פירושו הנכון, התכוון להוציא תרופה זו.

(ב) לענין סעיף זה רואים חיקוק כאילו נעשה לטובתו או להגנתו של פלוני, אם לפי פירושו הנכון הוא נועד לטובתו או להגנתו של אותו פלוני או לטובתם או להגנתם של בני-אדם בכלל או של בני-אדם מסוג או הגדר שעמם נמנה אותו פלוני."

16. בהלכת ועקנין² הוסברו חמשת יסודות העוולה:

"חמישה הם יסודותיה של העוולה בדבר הפרת חובה חקוקה:

א. חובה המוטלת על המזיק מכוח חיקוק;

ב. החיקוק נועד לטובתו של הניזוק;

ג. המזיק הפר את החובה המוטלת עליו;

ד. ההפרה גרמה לניזוק נזק;

ה. הנזק אשר נגרם הוא מסוג הנזק אליו נתכוון החיקוק."

בחינת יסודות הסעיף למקרה הנדון בתיק זה מראה, כי כולם מתקיימים, כמפורט להלן.

17. **חובה המוטלת מכח חיקוק**: חוק החניה הוא חיקוק, כמובן.

1 על פי דו"ח הביקורת שהוצא בנושא: http://mevaker.tel-aviv.gov.il/sip_storage/FILES/0/920.pdf

2 ע"א 145/80 שלמה ועקנין נגד המועצה המקומית בית שמש ואח', פ"ד לז (1) 113, 139 (1982)

18. **החיקוק נועד לטובתו של הניזוק:** בעניין זה נקבע בהלכת ועקנין (עמ' 140) כי -
"לעניין זה, אין צורך לבחון את החיקוק כולו, על כל הוראותיו, אלא אך אותה הוראה ספציפית, אשר עליה מבקשים לבסס הפרתה של החובה".
נעלה מכל ספק, כי הוראה הקובעת את חובתו של מפעיל מקום ציבורי לשלם עבור החניה של אדם בעל מוגבלות, נועדה לטובתו של אותו אדם.
19. **המזיק הפר את החובה המוטלת עליו:** בעניין תנאי זה נערך הפירוט לעיל.
20. **ההפרה גרמה לניזוק נזק:** בעניין תנאי זה עסק החלק העובדתי לעיל, ותערך הרחבה בפרק הבא.
21. **הנזק אשר נגרם הוא מסוג הנזק אליו נתכוון החיקוק:** גם כאן לא קשה לקבוע, כי התנאי מתקיים. תשלום עבור חניה הוא בדיוק הנזק אותו התכוון המחוקק למנוע.

תביעות ייצוגיות קודמות באותו נושא וזלזולה המופגן של עיריית תל אביב בהוראות החוק

22. למרבה הצער, תופעת אי כיבוד חוק החניה, הינה חזון נפרץ.
עיון בפנקס התובענות הייצוגיות מראה כ- 20 (!) בקשות אישור העוסקות בנושא.
עיון במאגרים משפטיים מראה מספר לא מבוטל של פסקי דין, אשר אישרו הסכמי פשרה בתביעות ייצוגיות, בהם אפשר לציין את פסקי הדין בעניין דיונגוף סנטר², בעניין נתבי"ג⁴, בעניין בניני האומה⁵ ובמיוחד את הסכמי הפשרה בעניין נמל תל אביב⁶ ובעניין מרכז הירידים⁷.
23. בעניין דיונגוף סנטר פסק בית משפט נכבד זה (כבי' השופטת דר' דרורה פלפל) את הדברים הבאים:

"סיכויי התביעה ברמה העקרונית היו טובים.

החוק ברור, והוא קובע שיש לאפשר נגישות לנכים גם לחניונים, ללא תשלום.

גביית תשלום מנכים הינה פעולה המנוגדת לחוק, ומכאן שכאמור ברמה העקרונית התובענה היתה אמורה להתקבל אילו נדונה.

רישיון העסק שניתן לנתבעות קובע שיש להקצות 28 מקומות לנכים (לפי חלוקה) והדבר אכן נעשה וייעשה.

בעיית מציאת מקומות חנייה לנכים הינה בעיה מהותית בחברה הישראלית, לא פעם ולא פעמיים שמענו וראינו אנשים ללא מוגבלות מחנים בחניית נכים, ובכך מונעים מהנכים גישה נוחה למרכזי הקניות.

עילת התביעה תיארה מצב קשה שהנכים צריכים לעבור מידי יום על מנת להמשיך בשגרתם.

יתרה מזאת, נושא חניית הנכים הינו נושא כאוב שחייב להיות בראש סדר מעינינו, ולכן החניונים הגדולים צריכים להיות חוד החנית בנושא מורכב זה."

24. שני פסק הדין האירונים ברשימה אשר צוינה לעיל - בעניין נמל תל אביב ובעניין מרכז הירידים - האחרונים מדגישים את הזלזול המופגן בהוראות החוק ובזכויות המוגבלים. שניהם עסקו בחניונים

3 ת"צ (ת"א) 28705-10-10 דר' אורלי שלמה נגד חברה לנהול של דיונגוף סנטר בע"מ ואח', (פורסם בנבו, 20.11.11)

4 ת"צ (מרכז) 1925-08-09 אמיר רוזנברג נגד אי.פי.אי. (תנועה וחניה) (ישראל) בע"מ, (פורסם בנבו, 5.7.2010)

5 ת"צ 51608-12-11 עדה סמסון נגד מרכז הקונגרסים הבינלאומי אי.סי.סי. ירושלים – בנייני האומה בע"מ (פורסם בנבו, 14.10.12)

6 ת"צ 16278-04-11 יצחק חשן נגד אוצר מפעלי ים בע"מ, (פורסם באתר בתי המשפט, 15.3.12)

7 ת"צ 4671-03-10 מושיקו מלכה נגד מרכז הירידים והקונגרסים בישראל בע"מ, (פורסם בנבו, 30.5.12)

בתל אביב, בהם יושמה המדיניות הפסולה של אבחנה בין סוגי נכים לפי סוגי התגים שברשותם. בפסק הדין בעניין מרכז הירידים צוין כי -

"[התובע] טען כי אין בסיס להבחנה בין נכים בעלי תגי נכה שונים. הוא טען גם כי הנתבעת מיישמת מדיניות שהוכתבה על ידי עיריית תל אביב ביחס להבחנה בין נכים בעלי תגים שונים."

25. מתברר כי העניין חמור שבעתיים.

ביום 13.12.2007 - **לפני כחמש שנים (!)** - הגישה עמותת נגישות ישראל עתירה מנהלית כנגד עיריית תל אביב (עת"מ 2623/07). בעתירה זו טענה, בין היתר, כנגד אותה אבחנה בין בעלי "תג עגלה" (או "תג כחול") לבין בעלי תג "משולש" (או "תג ירוק")⁸. כך, בסעיף 5 לעתירה נטען:

"נקבע כי מדיניות האכיפה החדשה תינקט בשלב זה רק כלפי כלי רכב הנושאים תג נכה "משולש" בצבע ירוק, בשונה מתג "עגלה" כחול אשר ניתן לאנשים הנעדרים בכסאות גלגלים לצורך התניידותם."

על פי פרסומי העמותה באתר האינטרנט שלה⁹, העתירה הסתיימה בהסדר (אשר אושר על ידי בית המשפט ביום 23.6.09) על פיו "האכיפה לתג עגלה כחול ותג משולש ירוק תהיה זהה".

והנה, מדיניות זו של עיריית תל אביב, **במוזיאון הנמצא בבעלותה** (ליתר דיוק: בבעלות גוף שבבעלותה), ממשיכה.

לא יאומן כי יסופר.

הנזקים הבלתי ממוניים של חברי הקבוצה והערכת הנזק המצרפי

26. חוק השוויון העלה את זכותם של בעלי המוגבלות לשוויון חברתי לדרגה של זכות יסוד.

כך קובעים סעיפים 1 ו-2 לחוק זה:

1. עקרון יסוד

זכויותיהם של אנשים עם מוגבלות ומחויבותה של החברה בישראל לזכויות אלה, מושתתות על ההכרה בעקרון השוויון, על ההכרה בערך האדם שנברא בצלם ועל עקרון כבוד הבריות.

2. מטרה

חוק זה מטרתו להגן על כבודו וחירותו של אדם עם מוגבלות, ולעגן את זכותו להשתתפות שוויונית ופעילה בחברה בכל תחומי החיים, וכן לתת מענה הולם לצרכיו המיוחדים באופן שיאפשר לו לחיות את חייו בעצמאות מרבית, בפרטיות ובכבוד, תוך מיצוי מלוא יכולתו.

כך קובעים סעיפים 19 ב-1 ו-19ג לחוק זה:

19. הזכות לנגישות - עקרון יסוד:

אדם עם מוגבלות זכאי לנגישות למקום ציבורי ולשירות ציבורי.

19ג. איסור הפליה

אין מפלים אדם עם מוגבלות ואין פוגעים בזכותו לנגישות, והכל בהתאם להוראות פרק זה.

8 פורסם בנבו

9 דף: <http://www.aisrael.org/?CategoryID=647&ArticleID=23161>

27. אלא, שכפי שצוין בקטע המצוטט לעיל מתוך פסק דינה של כב' השופטת פלפל, בעית הנגישות של הנכים בכלל ובעית החניה בפרט, רחוקות מלהיות פטורות. היא מהווה סבל יומיומי עימם נאלצים בעלי המוגבלויות להתמודד. אף כי חלפו למעלה מ-14 שנים מאז חקיקת חוק השוויון, נגישותם של בעלי המוגבלות אינה מכובדת על ידי גופים רבים מאוד בציבור הישראלי.

יתר על כן, ההבחנה בין נכים בעלי "תג עגלה" לבין נכים בעלי "תג משולש" מקוממת כשלעצמה. העובדה, כי אדם בעל מוגבלות אינו רתוק לכסא גלגלים אין פירושה כי ההליכה קלה לו (לעיתים קרובות התניידותו של אדם כזה קשה הרבה יותר בשל המאמץ הפיסי הכרוך בה), או כי זכויותיו "שוות" פחות.

הזלזול בזכויות בעלי המוגבלות, במיוחד על ידי גוף ציבורי כמשיבה, שנים רבות כל כך לאחר שזכויותיהם נוכרו עלי חוק, גרם לחברי הקבוצה לעוגמת נפש, כעס, השפלה, תסכול ונזקים בלתי ממוניים אחרים, אותם מעריך המבקש בסכום דומה לשלו - 100 ₪ לכל חניה.

28. המבקש מעריך את הסכום המצרפי של התביעה הייצוגית באופן הבא:

א. המבקש מעריך, כי במוזיאון ארץ ישראל 1,000 מבקרים מדי יום;

ב. המבקש מעריך, כי 50% מהמבקרים עושים שימוש בחניון המשיבה (500 ביום);

ג. ישנם 230 מקומות חניה בחניון המשיבה¹⁰.

ד. המבקש מעריך, כי שיעור הזכאים לפטור מתשלום מתוך כלל החונים בחניון המשיבה הוא $3\% = \frac{7}{230}$ (כיחס שבין מספר המקומות לחניה לנכים לבין סך מספר מקומות החניה, הנדרש על פי תקנות התכנון והבניה (בקשה להיתר, תנאיו ואגרות), תש"ל - 1970), כלומר: 15 ליום.

ה. המוזיאון פועל 7 ימים בשבוע, 360 ימים בשנה¹¹.

ו. המבקש מעריך, איפוא, את הנזק המצרפי ב-15 (זכאים ליום) X 120 (₪) X 360 (ימי פעילות בשנה) X 7 (שנים) = 4,536,000 ₪.

ז. לסכום זה יש להוסיף הפרשי הצמדה וריבית, כמובן.

התקיימות התנאים לאישור התביעה כייצוגית

נושא התביעה - תביעה בעילה לפי חוק שוויון זכויות לאנשים עם מוגבלות

29. סעיף 3 (א) לחוק תובענות ייצוגיות (להלן בפרק זה: "החוק"), בצירוף פרט 1 לתוספת השניה לחוק, מאפשר הגשת תובענה ייצוגית -

"תביעה כנגד עוסק כהגדרתו בחוק הגנת הצרכן"

חוק הגנת הצרכן (בסעיף 1, סעיף ההגדרות) מגדיר "עוסק" כך:

"עוסק" - מי שמוכר נכס או נותן שירות דרך עיסוק, כולל יצרן;

10 כד על פי אתר המוזיאון: <http://www.erezmuseum.org.il/108>

11 כד על פי אתר המוזיאון: <http://www.erezmuseum.org.il/20>

המשיבה עונה על הגדרת "עוסק", כמובן, משום שהיא עוסקת במתן שירותים לציבור בחניון שהיא מפעילה.

המבקש היה לקוחה של המשיבה.

התובענה מעוררת שאלות מהותיות של עובדה או משפט המשותפות לכלל חברי הקבוצה

30. סעיף 8 (א) לחוק קובע את הקריטריונים על פיהם יפעיל בית המשפט את שיקול דעתו בבואו לפסוק בבקשה לאישור תביעה כייצוגית. הראשון שבהם - בס"ק (1) הוא:

"התובענה מעוררת שאלות מהותיות של עובדה או משפט המשותפות לכלל חברי הקבוצה, ויש אפשרות סבירה שהן יוכרעו בתובענה לטובת הקבוצה".

31. נושא זה נדון בהרחבה בחלק המשפטי לעיל. אין ספק כי השאלות משותפות, לאור מדיניותה של המשיבה, המוצהרת על גבי השלט.

32. המבקש טוען בנוסף, כמובן, כי טיעונו המפורטים לעיל הינם טובים, וכי ישנו סיכוי גבוה כי יוכרעו לטובת הקבוצה.

33. יוזכר בהקשר זה כי קריטריון זה זכה לאחרונה לפרשנות מקלה בהלכת הפניקס¹²:

"די לו לבית המשפט לעקוב בדקדקנות אחר לשון המחוקק ולראות האם קיימת "אפשרות סבירה" להכרעה לטובת קבוצת התובעים; הא, ותו לא. החמדת התנאים לאישור תובענה כייצוגית, ובידור רוב רובה של התביעה כבר בשלב אישור התובענה כייצוגית, חורגת מהאיזון שקבע המחוקק, ועל כן היא אינה ראויה".

התובענה ייצוגית הנה הדרך המתאימה ביותר להכרעה

34. הקריטריון הבא קיים בסעיף 8 (א) (2) לחוק, אשר קובע:

"תובענה ייצוגית היא הדרך היעילה וההוגנת להכרעה במחלוקת בנסיבות הענין";

המבקש עומד בתנאי זה בשל הנימוקים המפורטים להלן.

35. המקרה המתואר הינו מקרה קלאסי לבידור התביעה כתביעה ייצוגית:

א. סכום התביעות האישיות הינו נמוך, ולאיש מחברי הקבוצה אין כדאיות להגישן באופן אישי;

ב. כמות החברים בקבוצה הינה רבה מאוד;

ג. קיים קושי המגיע לכדי מניעות של ממש באיתור כל אחד ואחת מחברי הקבוצה ע"י המבקש.

קיים יסוד סביר להניח כי עניינם של כלל חברי הקבוצה ייוצג וינוהל בדרך הולמת ובתום לב

36. סעיף 8 (א) (3) ו- (4) לחוק קובעים:

"(3) קיים יסוד סביר להניח כי עניינם של כלל חברי הקבוצה ייוצג וינוהל בדרך הולמת.

(4) קיים יסוד סביר להניח כי עניינם של כלל חברי הקבוצה ייוצג וינוהל בתום לב."

37. המבקש מתאים לייצג את קבוצת הנפגעים מהסיבות הבאות:

- א. המבקש נפגע כספית מהתנהגות המשיבה באותו אופן שנפגעו יתר חברי הקבוצה ;
- ב. המבקש מאמין כי בסיוע בא כוחו, ייצג הוא בדרך הולמת את עניינם של כלל חברי הקבוצה ;
- ג. המבקש מגיש את התביעה בתום לב מתוך אמונה בה ובהצלחתה לטובת כלל חברי הקבוצה ;

I. הסעדים המבוקשים בבקשה זו

38. הסעדים המבוקשים בבקשה זו הינם :
- א. לאשר את התביעה כתביעה ייצוגית ;
 - ב. להגדיר את הקבוצה בשמה תנוהל התביעה כמבוקש לעיל ;
 - ג. לקבוע, כי השאלות המשותפת לקבוצה הן :
 - (1) האם הפרה המשיבה את חוק חניה לנכים?
 - (2) מהם הנוקים אשר סבלו חברי הקבוצה?
 - ד. לקבוע, כי הסעדים הנתבעים הינם :
 - (1) פיצוי חברי הקבוצה ;
 - (2) צו, אשר יורה למשיבה להפסיק את מדיניותה נושא בקשה זו ;
 - (3) צו, אשר יורה למשיבה לתקן את השילוט בחניון, כך שתצוין בו זכאותו של כל בעל מוגבלות, כהגדרתו בחוק החניה, לפטור מתשלום דמי החניה ;
 - ה. לתת הוראות בדבר אופן פרסום ההחלטה, ולקבוע כי המשיבה תשא בהוצאות הפרסום ;
 - ו. לקבוע גמול למבקש ;
 - ז. לקבוע את שכר טרחתו של ב"כ המבקש.
39. תצהירו של המבקש מצ"ב לתמיכה בעובדות בקשה זו.

אסף שילה, עו"ד
ב"כ המבקש